

بِكَ الْآنَا نَدْعُ عَلَيْكَ يَا فَاتِرُ الْوَالِدِينَ الْآثَرِ

آرزومان ایچره هرک ایسه قسه ایری
سایه اولسه ایری عالمین
نسی عصر ایری عصره سنک
هقی محدود اولور زمانی قهر

بعد از وفات تربت مادر من
درین ایامی غم و فراق تربت

NUQTATU'L

-KÁF

(HISTORY OF
THE BÁBÍS)

BY

HÁJJI MÍRZA

JÁNÍ OF

KÁSHÁN

E. G. BROWN

E. J. W. GIBB

MEMORIAL

XV

کتاب

نقطۃ الکاف

در تاریخ ظهور باب و وسایع هشت سال اول

از تاریخ بابیه

تألیف

حاجی میرزا جانی کاشانی

مقتول در سنه ۱۲۶۸ هجری

بسعی و اهتمام اقل العباد

از وزارت برزق

معلم زبان فارسی در دارالفنون کمریج از بلاد انگلستان تصحیح و طبع گردید

در مطبعه بریل درلیدن از بلاد هلاند بطبع رسید

سنه ۱۳۲۸ هجری مطابق ۱۹۱۰ مسیحی

بوده است که وی در سنه پنجم از ظهور باب ظهور نمود و بمقتضای تأویل حدیث معروف کمیل (که در صفحه ۲ مذکور است) سال پنجم ظهور نوری است که از صبح ازل تا ابد بر هیاکل توحید آثار آن لایح میگردد: «نور بشرق»^(۱) من صبح الأزل فیلوح علی هیاکل التوحید آثاره»، و دیگر معلوم میشود که باب نوشجات و مخلفات خود را از قبیل لباس و خاتم و قلندار و غیرها برای ازل فرستاد و نص بوصایت و ولایت او نمود و او را مأمور کرد که بعد از وی هشت واحد دیگر بیان را که ناتمام مانده است بنویسد ولی اگر من یظهره الله در زمان او ظاهر گردد بیان را نسخ کند و آنچه باب بر قلب او الهام میکند عمل نماید (ص ۲۴۴)، و دیگر معلوم میشود که حاجی میرزا جانی عقیده خودش این بوده که من یظهره الله همان صبح ازل است (ص ایضاً)، قطع نظر از تصریح حاجی میرزا جانی بر تنصیب باب بوصایت صبح ازل دلایل خارجی دیگر نیز در دست است، اولاً اصل توفیق باب خطاب بازل در تنصیب بوصایت او که صورت آن بخط صبح ازل در مقابل همین صفحه چاپ عکس شده است و هو هذا بنصه:

(صورت توفیق باب در تنصیب بوصایت صبح ازل) ۱۵

«الله اکبر تکبیراً کبیراً»

هذا کتاب من عند الله المهیمن القیوم الی الله المهیمن القیوم قل کلّ
 ۱۸ من الله مبدؤن قل کلّ الی الله یعودون هذا کتاب من علیّ قبل نبیل^(۲)

حقیقت مسؤل عنه است که در حدیث کمیل دیکه شده در سنه اول کشف سمیات الجلال من غیر اشاره در ثانی محو الموهوم و صحو المعلوم و در ثالث هنک الستر لغلبة السر و در رابع جذب الأحادیة بصفة التوحید و در خامس نور اشراق من صبح الأزل را خواهی دید اگر خود هارب نشوی و مضطرب نگردی» انهی،

(۱) صواب و موافق مشهور همین است نه «اشراق» که در ص ۲ سطر آخر و ص ۲۰۸ س ۱۶ مذکور است، (۲) یعنی علی محمد چه نبیل عددًا مطابق است با محمد یعنی ۹۲،

الله اكبر تكبيرا كبيرا

الى الله المهيمن القوي
فل كل اليك لا يعودون

هذا كتاب من عند الله المهيمن القوي
فل كل من الله مبدون

الى من بعدك اسم الوحد ^{له} ذكر الله
ان باسم الوحد فاحفظ ما نزل في البيا
وامر به فانك امر اط حق عظيم

هذا كتاب من على قلب نبي في ذكر الله ^{له} العا
فل كل من نقطة البيان ليدون

هنا

Fac-simile of transcript
made by Subh-i-Ezel of the document
nominating him as the Báb's successor.
(Original written by the Báb)

ذَكَرَ اللهُ لِلْعَالَمِينَ اِيْ مِنْ يَّعْدِلُ اسْمُهُ اسْمَ الْوَحِيدِ^(۱) ذَكَرَ اللهُ لِلْعَالَمِينَ قُلْ كُلٌّ مِنْ نَقْطَةِ الْبَيَانِ لِيَبْدُوْنَ اَنْ يَّا اسْمَ الْوَحِيدِ فَاحْظُ مَا نَزَلَ فِي الْبَيَانِ وَامْرٌ بِهِ فَانْكَ لَصِرَاطٌ حَقٌّ عَظِيمٌ،»

ثانیاً شهادت کونیت دو گوینو که در کتاب «مذاهب و فلسفه در آسیای وسطی» (صفحه ۲۷۷) گوید ما ترجمه (۲):

«اندکی تردید در خصوص جانشین باب [ما بین اتباع او] بهم رسید ولی بالأخره معلوم همه شد که کیست ولی بغیر طریق انتخاب چه بعضی علامات ظاهری و پاره خصایص معنوی است که بطور روحانی میبزر رئیس مذهب است وی خیلی جوان بود و فقط شانزده سال^(۳) داشت و موسوم است بمیرزا یحیی و پسر میرزا بزرگ نوری وزیر امام ویردی میرزا حاکم طهران است، مادرش در طفولیت وی فوت شد و زن^(۴) یکی از رؤسای باییه که یکی از حروف واحد^(۵) و ملقب است بجناب بهاء در عالم رؤیا از پریشانی حال آن طفل جلیل القدر مطلع گردید آن طفل را نزد خود آورد و تا سن پنج سالگی او را توجه و تربیت نمود.... باب ملقب بود بحضرت اعلی، باب دوم^(۶) ملقب است بحضرت ازل، اختیار او [بوصایت] یکی بی مقدمه بود و فوراً بایمان او را بدین سمت شناختند»،

و اخیراً از يك فقره از کتاب ایقان تألیف بهاء الله که آنرا در سنه

۱۲۷۸^(۷) در بغداد سه چهار سال بعد از مراجعت وی از کوههای

کردستان نوشته است استنباط میشود که بهاء الله در آن تاریخ خود را

(۱) یعنی یحیی که عددًا با وحید مطابق است یعنی ۲۸، (۲) متن فرانسوی این

فقره در مقدمه انگلیسی کتاب ص کب مذکور است، (۳) سهواست، ازل در

آبوت ۱۹ ساله بوده، رجوع کنید بص لحن، (۴) صواب «مادر» میباشد چنانکه

صریح نقطه الکاف است ص ۲۴۸-۲۴۹، (۵) سهواست چه بهاء الله از

حروف واحد نبود اجماعاً، (۶) کذا!، (۷) نه سنه ۱۲۷۴ چنانکه در دیباچه

انگلیسی ص کب مسطور است، بدلیل اینکه در يك موضع از ایقان (ورق 60a از

نسخه پاریس 1400 Suppl. persan.) گوید: «باری هزار و دوست و هفتاد و هشت